

для формування сприятливого психологічного клімату для успішної адаптації в студентській групі.

Виховна робота куратора вимагає знань, але багато значить і досвід роботи. Потрібно бути обізнаним у питаннях вікових психофізіологічних особливостей студентів, їх потребо-мотиваційною сферою, з психологією міжособистісної взаємодії і психологією навчальної групи. Тому не випадково цей вид виховного процесу у вищій школі назвали кураторством: куратор – значить опікун, покровитель, спостерігач. І студенти потребують допомоги саме старшої людини – викладача, який виконує функцію куратора, що дає поради і настанови, виходячи з власного досвіду.

Успішне використання куратором педагогічних функцій дає змогу студентам швидше адаптуватися до навчального процесу у ЗВО.

Список використаних джерел

1. Васильєва М. О. Роль та значення куратора в організації виховної роботи у вищій школі. URL: <http://library.uipa.edu.ua/images/data/zbirnik/42-43/44.pdf>
2. Волковницька Т. М. Робота куратора академічної групи вищого навчального закладу як педагогічна умова професійного становлення майбутніх фахівців. URL: http://visnyk.chnpu.edu.ua/?wpfb_dl=965

Рисіч А. В., здобувачка 1-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій,
спеціальності 102 «Хімія»
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – **Зарішняк І. М.**, канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ЩОДО ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ

Серед проблем щодо організації сучасного контролю у вищій школі фахівці називають нехтування принципом цілеспрямованості навчання; відсутність зворотнього зв'язку; відсутність альтернативних способів оцінювання зусиль студентів; застосування питань нижчого рівня за таксономією Б. Блума; схильність до накопичення позитивних оцінок; відсутність апробації тестових завдань тощо.

Оцінювання результатів навчання студентів здійснюється за накопичувальною бально-рейтинговою системою, основною метою якої є регулярна і

комплексна оцінка результатів навчальної діяльності та сформованості компетентностей студентів на основі результатів поточного і підсумкового контролю успішності.

За кордоном використовують різні шкали оцінювання знань студентів, які мають свої переваги та недоліки. Наприклад, у Японії діє 100-бальна шкала оцінок, яка ставиться всьому класу, а не окремому учневі, у США діє літерна система, у Німеччині – шестибальна система. В Україні оцінювання результатів навчання кожного студента у вищій школі проводять за шкалою ЄКТС. Встановлено, що ЄКТС оцінювання процесу навчання у закладах вищої освіти є найефективнішою з наявних систем виміру результатів навчання студентів, оскільки: а) принцип варіативності максимально враховує запити всіх здобувачів; б) індивідуалізація навчання враховує професійні запити та інтереси здобувача; в) накопичувальна система кредитів стимулює систематичну цілеспрямовану самостійну роботу студентів упродовж усього періоду навчання [1].

Отже, до переваг ЄКТС [2] відносять: подрібненість змісту матеріалу; систематичність роботи студентів протягом семестру; домінування самостійної роботи студентів; об'єктивність оцінювання навчання студентів; прозорість контролю якості навчання; можливість студентів постійно контролювати власні досягнення у навчанні.

Список використаних джерел

1. Мацюк В. В. Контроль результатів навчальних досягнень студентів: історія, теорія, практика. URL: <http://vuzlib.com/content/view/382/84> (дата звернення: 12.10.2020).
2. Товканець В. Г. Університетська освіта: навч.-метод. посіб. Київ: Кондор, 2011. 182 с.

Рябенко М. І., канд. пед. наук, доц.,
*Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,
Україна*

ЩОДО ОСНОВНИХ ПРИЧИН КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На сьогодні заклади вищої освіти України відіграють одну з вирішальних ролей у формуванні майбутнього нашої країни. Адже на сьогодні, за офіційними даними Державної служби статистики в Україні, функціонує 281 заклад вищої освіти (університет, академія, інститут)? в яких навчається майже 1 млн 300 тисяч здобувачів вищої освіти [2]. Одним з основних завдань, що стоять перед закладами вищої освіти відповідно до чинних нормативно-правових актів,